

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยขอเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยตามหัวข้อดังต่อไปนี้ดังต่อไปนี้

1. การสร้างชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. การตรวจสอบคุณภาพของชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. การหาประสิทธิภาพและการทดลองใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 - 2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 2.4 การดำเนินการทดลอง
 - 2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยพิจารณาหลักการ จุดมุ่งหมาย ความสำคัญ วิสัยทัศน์ โครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น กระบวนการเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ และเวลาเรียน ผลจากการศึกษาผู้วิจัยได้นำมากำหนดกรอบจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาของบทเรียนในชุดการจัดการเรียนรู้

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.1 เขียนตามประเด็นที่กำหนดให้ได้

2.2 กำหนดโครงเรื่องที่เขียนได้

2.3 สามารถลำดับความคิดในการเขียนเรื่องได้เหมาะสม

2.4 เขียนเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้

2.5 เขียนเรื่องตามจินตนาการของตนเองได้

3. กำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ของชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นเนื้อหาที่พิจารณาจากจุดประสงค์และเรื่องที่เป็นปัญหา ลำดับการสอนจากเรื่องง่าย ๆ ไปสู่เรื่องที่ยากขึ้นตามลำดับ เนื้อหาที่นำมากำหนดเป็นชุดการจัดการเรียนรู้มี ดังนี้

3.1 การเขียนบรรยาย เขียนบรรยายสิ่งที่เห็น เขียนบรรยายจากภาพ

3.2 การเขียนเรื่องราว เขียนลำดับเนื้อหาเป็นเรื่องราว

3.3 การเขียนแสดงความคิดเห็นจากสื่อต่าง ๆ ได้แก่ วิดีทัศน์ ภาพ เพลง และเรื่องที่กำหนดให้

4. กำหนดชุดการจัดการเรียนรู้เป็น 5 ชุด โดยมีเนื้อหาและจุดประสงค์ และเวลาเรียนที่ใช้ประจำครบทุกชุดการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

4.1 ชุดที่ 1 ฝึกเขียนตามประเด็นเรื่องที่กำหนด เพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนบรรยายความตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

4.2 ชุดที่ 2 ฝึกเขียนโครงเรื่องตามเรื่องที่กำหนด เพื่อให้ นักเรียนสามารถสร้างแผนผังความคิดในการเขียนโครงเรื่องและเขียนโครงเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

4.3 ชุดที่ 3 ฝึกเขียนเป็นเรื่องตามที่กำหนด เพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

4.4 ชุดที่ 4 ฝึกเขียนแสดงความคิดเห็นจากวีดิทัศน์ ภาพ และเพลง เพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่กำหนดให้ได้ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

4.5 ชุดที่ 5 ฝึกเขียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

5. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และทักษะด้านต่าง ๆ โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน ด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการ และวิธีการสอน จากเอกสารทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นการศึกษาความสนใจและความต้องการ และศึกษาพัฒนาการของเด็กในวัยต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยการสังเกต สัมภาษณ์ และศึกษาจากเอกสารตำราต่าง ๆ ว่าเด็กในแต่ละวัยมีพัฒนาการเป็นอย่างไร และมีความแตกต่างกันในด้านใด มีความต้องการอย่างไร ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชุด การจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการเรียนรู้ตามพัฒนาการของเด็กได้อย่างเหมาะสม

ผลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนแล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นหลักในการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการในการฝึกทักษะที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้เรียน โดยยึดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และยึดหลักการจัดการสอนรูปแบบการลดเวลาสอน (Reduced Instructional Time: RIT) (มานะ สกุลภักดิ์, 2521, หน้า 241 - 242) รวมทั้งหลักการเรียนรู้ทักษะทางภาษาซึ่งผู้เรียนได้จากการศึกษา ซึ่งทักษะทางภาษานั้นส่วนหนึ่งได้จากการศึกษาและการเลียนแบบจากตัวอย่าง การได้ฝึกซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้และทักษะ ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบของการฝึกหลัก มี 5 ขั้นตอน

- 5.1 ขั้นศึกษาตัวอย่าง
- 5.2 ขั้นการเลียนแบบตัวอย่าง
- 5.3 ขั้นสรุปเนื้อหา
- 5.4 ขั้นฝึกทักษะ
- 5.5 ขั้นฝึกทบทวน

ในการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบของการฝึกหลัก ทั้ง 5 ขั้นตอน มาสอดคล้องไว้เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ 8 ขั้นตอน ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์มาจากแนวการจัดการเรียนรู้ ของกานย ดั่งนี้

1. ขั้นสร้างความสนใจ เป็นขั้นตอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ให้มีความสนใจในสิ่งที่เรียนรู้อยู่
2. ขั้นศึกษาหาความรู้ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนช่วยชี้แนะเพิ่มเติมข้อมูลทางภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งแนวทางการเขียนให้เหมาะสมจากการฟังคำอธิบาย ศึกษาเอกสาร ศึกษาตัวอย่าง ก่อน เลียนแบบตัวอย่าง (ขั้นศึกษาตัวอย่าง)

3. ขั้นฝึกเขียนแบบตัวอย่าง เป็นขั้นตอนการเขียนโดยการดูและ ศึกษาจากตัวอย่างแล้ว เขียนเลียนแบบตัวอย่าง (ขั้นเลียนแบบตัวอย่าง)

4. ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นตอนของการแลกเปลี่ยนผลงานการเขียนกับสมาชิกในกลุ่ม นักเรียนร่วมกันอ่านและวิจารณ์ผลงานการเขียนของเพื่อนภายในกลุ่ม แลกเปลี่ยน ประสพการณ์โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ

5. ขั้นประเมินงานเขียนของตนเองและผู้อื่น เป็นขั้นตอนของการร่วมกันประเมินผลงาน ของตนเองและผลงานของสมาชิกภายในกลุ่ม

6. ขั้นสรุปความรู้จากที่เรียน เป็นขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ โครงสร้างทาง ภาษารวมถึงประโยชน์ที่ได้จากการเรียนในเรื่องนั้น ๆ (ขั้นสรุปเนื้อหา)

7. ขั้นฝึกทักษะเพิ่มเติม เป็นขั้นที่ผู้เรียนเริ่มใช้ภาษาในการเขียนโดยมีการควบคุม การฝึกนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบการเขียน โดยการฝึกซ้ำ ๆ (ขั้นฝึกทักษะ)

8. ขั้นฝึกการนำไปใช้ ประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่น เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำภาษาและ ประสพการณ์ มาฝึกทบทวนเพื่อให้เกิดความเข้าใจและความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้นและ นำไปใช้กับการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ อีกด้วย (ขั้นฝึกทบทวน)

6. กำหนดองค์ประกอบของชุดการจัดการเรียนรู้ โดยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎี หลักเกี่ยวกับการสร้างชุดการจัดการเรียนรู้ จากเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการสร้างชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลจากการศึกษาได้กำหนดองค์ประกอบของชุดการจัดการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบดังนี้

6.1 คำชี้แจงสำหรับครู

6.2 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

6.3 แผนการจัดการเรียนรู้

6.4 สื่อการเรียนรู้

6.5 เครื่องมือวัดผลและประเมินผลประจำชุดการจัดการเรียนรู้

7. การสร้างชุดการจัดการเรียนรู้ โดยดำเนินการสร้างชุดการจัดการเรียนรู้การเขียน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

7.1 ดำเนินการสร้างคำชี้แจงสำหรับครู สร้างคำชี้แจงสำหรับครูเกี่ยวกับวิธีการใช้กับ ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2 ดำเนินการสร้างคำชี้แจงสำหรับนักเรียน สร้างคำชี้แจงสำหรับนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด คำชี้แจงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

7.2.1 เนื้อหาที่จะเรียน

7.2.2 ระยะเวลาที่ใช้

7.2.3 จุดมุ่งหมายของการเรียน

7.2.4 รายการเอกสารและอุปกรณ์

7.2.5 หน้าที่ของนักเรียน

7.2.6 กิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ

7.3 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับชุด การจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบเรียงหัวข้อ ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามเนื้อหา รายละเอียดในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลไว้ อย่างชัดเจน เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับครูผู้ใช้แผนการสอนได้โดยง่าย และเกิดประสิทธิภาพ ในการเรียนการสอน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีองค์ประกอบ ดังนี้

7.3.1 ชื่อเรื่องและกำหนดเวลาเรียน

7.3.2 ความคิดรวบยอด

7.3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

7.3.4 สาระการเรียนรู้

7.3.5 กิจกรรมและกระบวนการจัดการเรียนรู้

7.3.6 สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.3.7 การวัดผลและประเมินผล

ในส่วนของกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้กำหนดเป็น 8 ขั้นตอน โดยนำ กระบวนการเรียนรู้หลักในการฝึกเขียน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นศึกษาคำตัวอย่าง ขั้นการเลียนแบบตัวอย่าง ขั้นสรุปเนื้อหา ขั้นฝึกทักษะ ขั้นฝึกทบทวน มาสอดแทรกในขั้นตอนทั้ง 8 ในแผนการจัด การเรียนรู้

ในส่วนของการวัดผลและประเมินผล ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ มีการกำหนด เครื่องมือวัดผลหลายอย่างได้แก่

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

แบบสังเกตการทำงานกลุ่ม

แบบประเมินการเขียน

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเป็นแบบรูปรีด

7.4 ดำเนินการสร้างสื่อการเรียนรู้ การเลือกและการสร้างสื่อการเรียนรู้ โดยคำนึงถึง ประสิทธิภาพ ความสนใจของผู้เรียนความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และเน้น กิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เช่น ใช้อุปกรณ์ของจริง สถานที่จริง กิจกรรม การเล่นเกม การทำงานร่วมกันทั้งรายบุคคล และรายกลุ่ม และจัดสื่อการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นหมวดหมู่

7.5 ดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลประจำชุดการจัดการเรียนรู้ สร้างแบบฝึกหัดประจำชุดการจัดการเรียนรู้แต่ละชุด ของชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม เนื้อหา และสร้างแบบฝึกหัดประจำชุดการจัดการเรียนรู้แต่ละชุด ให้มีความสอดคล้องกัน จำนวน 5 ชุด ชุดละ 2 ข้อ เป็นแบบวัดผลประเมินผลประจำแต่ละชุดการจัดการเรียนรู้ โดยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนประจำชุด คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตารางที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระ 30% (3 คะแนน) มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อการให้คะแนน	กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
1. เนื้อหาสอดคล้องกับประเด็นเรื่องที่กำหนด	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ตั้งแต่ 5-6 รายการ ให้ 3 คะแนน
2. มีรายละเอียดแต่ละประเด็นย่อย	
3. มีการลำดับเนื้อหาความได้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ตั้งแต่ 3-4 รายการ ให้ 2 คะแนน
4. เนื้อหามีความถูกต้องและเป็นประโยชน์	
5. มีโครงเรื่องหรือ โครงสร้างเนื้อหาหลายหัวข้อ	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ตั้งแต่ 1-2 รายการ ให้ 1 คะแนน
6. ใช้ประโยคสื่อความได้ชัดเจน	

ตารางที่ 2 ด้านความคิดเห็น 30% (3 คะแนน) มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อการให้คะแนน	กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
1. มีความคิดเห็นหลากหลาย	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ตั้งแต่ 3 รายการขึ้นไป ให้ 3 คะแนน
2. มีความสมเหตุสมผล	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ 2 รายการ ให้ 2 คะแนน
3. ความคิดเห็นแปลกใหม่และเป็นประโยชน์	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ 1 รายการ ให้ 1 คะแนน
4. แสดงความคิดเห็น(รายละเอียด)ชัดเจน	

ตารางที่ 3 ด้านการจัดระบบและทักษะการเขียน 40% (4 คะแนน) มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อการให้คะแนน	กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน
1. การเขียนสะกดคำรันท (2 คะแนน)	- เขียนถูกต้องทั้งหมด ให้ 2 คะแนน - เขียนผิดไม่เกิน 3 คำ ให้ 1 คะแนน - เขียนผิดเกิน 3 คำ ให้ 0 คะแนน
2. การเว้นวรรคตอน (2 คะแนน)	- เขียนเว้นวรรคตอนถูกต้องทั้งหมด ให้ 2 คะแนน - เขียนเว้นวรรคตอนผิดไม่เกิน 3 แห่ง ให้ 1 คะแนน - เขียนเว้นวรรคตอนผิดเกิน 3 แห่ง ให้ 0 คะแนน
3. การเลือกใช้ประโยคสื่อความหมายชัดเจน (2 คะแนน)	- เขียนเป็นประโยคได้ถูกต้องทุกประโยค ให้ 2 คะแนน - เขียนสื่อความไม่เป็นประโยคเกิน 2 แห่ง ให้ 1 คะแนน - เขียนสื่อความไม่เป็นประโยคมากกว่า 2 แห่ง ให้ 0 คะแนน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อการให้คะแนน	กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน
4. การเขียนย่อหน้า (2 คะแนน)	- เขียนแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ย่อหน้า ให้ 2 คะแนน - เขียนเนื้อหาเป็น 2 ย่อหน้า ให้ 1 คะแนน - ไม่แบ่งย่อหน้า ให้ 0 คะแนน

หมายเหตุ คะแนนเต็มด้านการจัดระบบและทักษะการเขียน เท่ากับ 8 คะแนน

ในการคิดคะแนนจะหารด้วย 2 เหลือ 4 คะแนน (40 %)

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียน คะแนนเต็ม ข้อละ

15 คะแนน

ตารางที่ 4 ด้านเนื้อหาสาระ 30% (4.5 คะแนน) มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อการให้คะแนน	กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน
1. เนื้อหาสอดคล้องกับประเด็นเรื่องที่กำหนด	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ตั้งแต่ 5-6 รายการ ให้ 4.5 คะแนน
2. มีรายละเอียดแต่ละประเด็นย่อย	
3. มีการลำดับเนื้อหาความได้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ตั้งแต่ 3-4 รายการ ให้ 3 คะแนน
4. เนื้อหามีความถูกต้องและเป็นประโยชน์	
5. มีโครงเรื่องหรือโครงสร้างเนื้อหาหลายหัวข้อ	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ตั้งแต่ 1-2 รายการ ให้ 1.5 คะแนน
6. ใช้ประโยคสื่อความได้ชัดเจน	

ตารางที่ 5 ด้านความคิดเห็น 30% (4.5 คะแนน) มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อการให้คะแนน	กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน
1. มีความคิดเห็นหลากหลาย	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ตั้งแต่ 3 รายการขึ้นไป ให้ 4.5 คะแนน
2. มีความสมเหตุสมผล	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ 2 รายการ ให้ 3 คะแนน
3. ความคิดเห็นแปลกใหม่และเป็นประโยชน์	- ถ้าผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ 1 รายการ ให้ 1.5 คะแนน
4. แสดงความคิดเห็น(รายละเอียด)ชัดเจน	

ตารางที่ 6 ด้านการจัดระบบและทักษะการเขียน 40% (6 คะแนน) มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อการให้คะแนน	กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน
1. การเขียนสะกดการันต์ (2 คะแนน)	- เขียนถูกต้องทั้งหมด ให้ 2 คะแนน - เขียนผิดไม่เกิน 3 คำ ให้ 1 คะแนน - เขียนผิดเกิน 3 คำ ให้ 0 คะแนน
2. การเว้นวรรคตอน (2 คะแนน)	- เขียนเว้นวรรคตอนถูกต้องทั้งหมด ให้ 2 คะแนน - เขียนเว้นวรรคตอนผิดไม่เกิน 3 แห่ง ให้ 1 คะแนน - เขียนเว้นวรรคตอนผิดเกิน 3 แห่ง ให้ 0 คะแนน
3. การเลือกใช้ประโยคสื่อความหมายชัดเจน (2 คะแนน)	- เขียนเป็นประโยคได้ถูกต้องทุกประโยค ให้ 2 คะแนน - เขียนสื่อความไม่เป็นประโยคเกิน 2 แห่ง ให้ 1 คะแนน - เขียนสื่อความไม่เป็นประโยคมากกว่า 2 แห่ง ให้ 0 คะแนน

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อการให้คะแนน	กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน
4. การเขียนย่อหน้า (2 คะแนน)	- เขียนแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ย่อหน้า ให้ 2 คะแนน - เขียนเนื้อหาเป็น 2 ย่อหน้า ให้ 1 คะแนน - ไม่แบ่งย่อหน้า ให้ 0 คะแนน
5. เขียนตัวหนังสือได้ชัดเจน (2 คะแนน)	- เขียนตัวหนังสือได้ชัดเจนทุกคำ ให้ 2 คะแนน - เขียนตัวหนังสือไม่ชัดเจน ไม่เกิน 3 คำ ให้ 1 คะแนน - เขียนตัวหนังสือไม่ชัดเจน เกิน 3 คำ ให้ 0 คะแนน
6. เขียนครบตามจำนวนบรรทัด (2 คะแนน)	- เขียนครบตามจำนวนบรรทัด ด้วยตัวหนังสือที่เหมาะสม ให้ 2 คะแนน - เขียนได้ 10 บรรทัด ด้วยตัวหนังสือที่เหมาะสม ให้ 1 คะแนน - เขียนไม่ถึง 10 บรรทัด ด้วยตัวหนังสือที่เหมาะสม ให้ 0 คะแนน

หมายเหตุ คะแนนเต็มด้านการจัดระบบและทักษะการเขียน เท่ากับ 12 คะแนน

ในการคิดคะแนนจะหารด้วย 2 เหลือ 6 คะแนน (40%)

การตรวจสอบคุณภาพของชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในการตรวจสอบคุณภาพของชุดการจัดการเรียนรู้เบื้องต้น ดำเนินการ ดังนี้

1. นำชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล แล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและคำแนะนำของกรรมการ

2. นำชุดการจัดการเรียนรู้ทุกชุดที่ได้รับการแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา ความยากง่ายและความเหมาะสมของกิจกรรม สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ภาษา โครงสร้างประโยค และการใช้หลักไวยากรณ์ให้มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และเสนอต่อกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

3. นำชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียน โดยดำเนินการทดลองตามวิธีการของ เอสพิช และวิลเลียม (Espich & Williams, 1967, pp. 112 - 114) ดังนี้

3.1 นำชุดการจัดการเรียนรู้ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนสอยดาววิทยา อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี เป็นรายบุคคล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ที่มีผลการเรียน อ่อน ปานกลาง และเก่ง ระดับละ 1 คน พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความยาวของเนื้อหา การใช้ภาษาในการตั้งคำถาม และความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมของนักเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

3.2 นำชุดการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขจากการทดลองครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนสอยดาววิทยา อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน ที่มีผลการเรียน อ่อน ปานกลาง และเก่ง ระดับละ 3 คน พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการฝึกเขียนของนักเรียนในชั้นเรียนมีน้อยเกินไป แก้ไขโดยการกำหนดเวลาในการฝึกเขียนเพิ่มเติมนอกเวลาของนักเรียนทั้ง 5 ชุด

4. ปรับปรุงชุดการจัดการเรียนรู้และจัดทำให้สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ทดลองภาคสนามต่อไป

การหาประสิทธิภาพ และการทดลองใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การหาประสิทธิภาพของชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสอยดาววิทยา อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวน 210 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสอยดาววิทยา อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน

40 คน ซึ่งคัดเลือกมาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

2.3 แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิธีการสร้างและหาคุณภาพของชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีรายละเอียดดังได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาตำราและเอกสารที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทย และเทคนิคการสร้างข้อสอบแบบอัตนัย

3.2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหา ในชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และสร้างข้อคำถามหรือข้อกำหนดที่ให้นักเรียนเขียนสื่อสารตามสถานการณ์ที่กำหนด เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อสอบการเขียนเรื่อง จำนวน 1 ข้อ และข้อสอบการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น จำนวน 1 ข้อ พร้อมทั้งสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของข้อสอบแต่ละข้อที่เป็นแบบรูบริค (Rubric)

3.2.3 นำข้อสอบและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของกรรมการ

3.2.4 นำข้อสอบและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างลักษณะพฤติกรรมของข้อสอบกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดและความเหมาะสมของเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ด้วยวิธี Face Validity กำหนดคะแนนการตรวจสอบ ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบเป็นตัวแทนลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการวัด เกณฑ์การตรวจให้คะแนนมีความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบเป็นตัวแทนลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการวัด
ไม่แน่ใจว่าเกณฑ์การตรวจให้คะแนนมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่เป็นตัวแทนลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการวัด
เกณฑ์การตรวจให้คะแนนไม่มีความเหมาะสม

3.2.6 นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเป็นรายข้อจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน คำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับลักษณะพฤติกรรม
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบทั้งสองข้อ และเกณฑ์การตรวจให้คะแนน มีค่าดัชนีที่มีความสอดคล้อง
เท่ากับ .67 ผู้วิจัยปรับปรุงข้อสอบทั้งสองข้อและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนตามคำแนะนำและ
ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

3.2.7 นำข้อสอบทั้งสองข้อมาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน
ไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ประกอบด้วยข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 2
ข้อ คือ ข้อสอบการเขียนเรื่อง 1 ข้อ และข้อสอบการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น 1 ข้อ

3.2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนไทยเพื่อการสื่อสารของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น ไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 40 คน โรงเรียนสอยดาววิทยา อำเภอสอยดาว จังหวัด
จันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนรายวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนไทยเพื่อการสื่อสาร
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาแล้ว โดยจับเวลาที่นักเรียนใช้ในการทำแบบทดสอบแต่ละข้อ พบว่า

3.2.8.1 ข้อที่ 1 นักเรียนคนที่ใช้เวลาน้อยที่สุดใช้เวลาทำแบบทดสอบ 20 นาที
และนักเรียนคนที่ใช้เวลามากที่สุดใช้เวลาทำแบบทดสอบ 40 นาที คิดเป็นเวลาที่เฉลี่ย 30 นาที
โดยนักเรียนส่วนใหญ่จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 30 นาที ดังนั้น
ผู้วิจัยจึงกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบข้อที่ 1 ของนักเรียนเท่ากับ 30 นาที

3.2.8.2 ข้อที่ 2 นักเรียนคนที่ใช้นาน้อยที่สุดใช้เวลาทำแบบทดสอบ 22 นาที และนักเรียนคนที่ใช้เวลามากที่สุดใช้เวลาทำแบบทดสอบ 39 นาที คิดเป็นเวลาที่ใช้เฉลี่ย 30 นาที 30 วินาทีโดยนักเรียนส่วนใหญ่จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 30 นาที ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบข้อที่ 2 ของนักเรียนเท่ากับ 30 นาที

3.2.10 ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กรรมการตรวจให้คะแนน จำนวน 2 คน แล้วนำผลการตรวจให้คะแนนมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนข้อสอบเป็นรายข้อตามวิธีการของ กังวล เทียนกันท์ เทชน (2536, หน้า 160) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อจากการตรวจแบบทดสอบของกรรมการคนที่ 1 และกรรมการคนที่ 2 จากสูตร

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อความแต่ละข้อ
	X	แทน คะแนนรายข้อของนักเรียนแต่ละคน
	Y	แทน คะแนนคะแนนรวมทั้งฉบับของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน จำนวนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .83 โดยค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบการเขียนเรื่อง เท่ากับ .75 และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เท่ากับ .73

3.2.9 นำข้อสอบแบบอัตนัยที่ผ่านการหาคุณภาพตามข้อ 3.2.3 ถึงข้อ 3.2.8 แล้วทั้งสองข้อมาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 การสร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

3.3.2 กำหนดรูปแบบการวัดเจตคติโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท ในแต่ละข้อมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเท่ากับ 5

เห็นด้วย มีค่าเท่ากับ 4

เฉย ๆ มีค่าเท่ากับ 3

ไม่เห็นด้วย มีค่าเท่ากับ 2

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเท่ากับ 1

และกำหนดเกณฑ์แปลผลคะแนนของบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 24) เป็นแนวทางในการแปลความหมายของผลจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51- 5.00 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุด การจัดการเรียนรู้การเขียนไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51- 4.50 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุด การจัดการเรียนรู้การเขียนไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.51- 3.50 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุด การจัดการเรียนรู้การเขียนไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51- 2.50 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุด การจัดการเรียนรู้การเขียนไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00- 1.50 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุด การจัดการเรียนรู้การเขียนไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับต่ำมาก

3.3.3 สร้างข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 60 ข้อ

คำถาม นำเสนอต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

3.3.4 นำข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการจัดการ
เรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไข
ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน
คือ

3.3.4.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3.4.2 ว่าที่ร้อยตรี ดร.อุทิศ บำรุงชีพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3.4.3 นางกุลลาภ ตำราญสุข โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี
ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยลงความคิดเห็นดังนี้
+1 หมายถึง เห็นใจว่าข้อความมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
0 หมายถึง ไม่เห็นใจว่าข้อความมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือไม่
-1 หมายถึง เห็นใจว่าข้อความไม่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3.2.5 บันทึกผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในแต่ละข้อ จากนั้นหา
หาค่า คำนีความเที่ยงตรงของข้อความแต่ละข้อ จากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IC	แทน คำนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับลักษณะพฤติกรรม
	$\sum R$	แทน ผลรวมของคะแนนจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.3.6 คัดเลือกข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คือ คำนีความสอดคล้อง (IC)
ตั้งแต่ .5 ขึ้นไป ได้จำนวน 39 คำถาม มีค่า คำนีความสอดคล้อง (IC) ตั้งแต่ .67 ถึง 1.00 มาจัดทำ
เป็นแบบวัดเจตคตินำไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนสอยดาว
วิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 40 คน ที่เคยเรียนด้วยชุดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของ
ข้อความเป็นรายข้อด้วยค่าคะแนน ที (t -test) จากสูตร (Mayer & Sykes, 1996, p. 151)

$$t = \frac{\overline{X}_2 - \overline{X}_1}{\sqrt{\frac{S_2^2}{N_2} + \frac{S_1^2}{N_1}}}$$

เมื่อ t	แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อความรายข้อ
$\overline{X}_1$	แทน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มต่ำ
$\overline{X}_2$	แทน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มสูง
S_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของนักเรียนกลุ่มต่ำ
S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของนักเรียนกลุ่มสูง
N_1	แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มต่ำ
N_2	แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มสูง

3.3.7 คัดเลือกข้อคำถามที่ค่าคะแนน ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือระดับที่สูงกว่า ($t \geq 1.68$) ได้จำนวน 31 ข้อคำถาม มีค่าคะแนน ที่ (t -test) ตั้งแต่ 1.84 ถึง 4.50 มาสร้างเป็นแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ข้อ ด้านกระบวนการเรียนรู้ 6 ข้อ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 6 ข้อ และด้านพฤติกรรมของนักเรียน 7 ข้อ รวม 25 ข้อ แล้วนำไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนสอยดาววิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 40 คนที่เคยเรียนโดยใช้ชุดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาช จากสูตร (Cronbach, 1990, pp. 202 - 204)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน
S_i^2	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรายข้อ
S_t^2	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งฉบับ
N	แทน จำนวนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ .90

3.3.8 จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 25 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวกหรือการยอมรับ จำนวน 20 ข้อ และเป็นข้อคำถามทางลบ จำนวน 5 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยนำชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สมบูรณ์แล้วไปดำเนินการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนสอยดาววิทยา อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง ใช้เวลาในการสอน 15 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมงดำเนินการสอนด้วยชุดการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

4.1 ดำเนินการสอนด้วยชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอนดังนี้

4.1.1 ขั้นสร้างความสนใจ เป็นขั้นตอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้มีความสนใจในสิ่งที่จะเรียนรู้

4.1.2 ขั้นศึกษาหาความรู้ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนช่วยชี้แนะ เติมเต็มข้อมูลทางภาษา ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งแนวทางการเขียนให้เหมาะสม

4.1.3 ขั้นฝึกเขียนแบบตัวอย่าง เป็นขั้นตอนการเขียนโดยการดู ศึกษาจากตัวอย่างแล้วเขียนเลียนแบบตัวอย่าง

4.1.4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นตอนของการแลกเปลี่ยนผลงานการเขียนกับสมาชิกในกลุ่ม นักเรียนร่วมกันอ่านและวิจารณ์ผลงานการเขียนของเพื่อนภายในกลุ่ม แลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ

4.1.5 ขั้นประเมินงานเขียนของตนเองและผู้อื่น เป็นขั้นตอนของการร่วมกันประเมินผลงานของตนเองและผลงานของสมาชิกภายในกลุ่ม

4.1.6 ขั้นสรุปความรู้จากที่เรียน เป็นขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ โครงสร้างทางภาษารวมถึงประโยชน์ที่ได้จากการเรียนในเรื่องนั้น ๆ

4.1.7 ขั้นฝึกทักษะเพิ่มเติม เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเริ่มใช้ภาษาในการเขียน โดยมีการควบคุม การฝึกนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบการเขียน โดยการฝึกซ้ำ ๆ

4.1.8 ขั้นฝึกการนำไปใช้ ประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่น เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำภาษาและประสบการณ์ มาฝึกทบทวนเพื่อให้เกิดความเข้าใจและความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้นและนำไปใช้กับการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ อีกด้วย

ในขณะดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการจัดการเรียนรู้แต่ละชุด ได้มีการประเมินการทำงานกลุ่มในทุกแผนการจัดการเรียนรู้

4.2 ทดสอบความรู้หลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนด้วยชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนครบทั้ง 5 ชุด

4.3 ผู้วิจัยวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการจัดการเรียนรู้ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยวิธีการหาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรม แบบฝึกหัดประจำชุดการจัดการเรียนรู้ และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนหลังจากเรียนด้วยชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80/80

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการหาค่าสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

6.1 การหาประสิทธิภาพของชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 จากสูตร (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2533, หน้า 139) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\bar{X}_1 \times 100}{A_1}$$

- เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ คือ ร้อยละของ
คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบระหว่างเรียน
 $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบระหว่างเรียน
 A_1 แทน คะแนนเต็มของการทดสอบระหว่างเรียน

$$E_2 = \frac{\bar{X}_2 \times 100}{A_2}$$

- เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ ร้อยละของคะแนน
เฉลี่ยจากการทดสอบหลังการเรียน
 $\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการเรียน
 A_2 แทน คะแนนเต็มของการทดสอบหลังการเรียน

6.2 การศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทย
เพื่อการสื่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยคำสถิติดังนี้

6.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) จากสูตร (Mayer & Sykes, 1996, p. 20)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

- เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 X แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6.2.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) จากสูตร (Mayer & Sykes, 1996, p. 26)

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนน
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	X	แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University